

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De Morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Augustus.

Ridiculum est dicere : volui, & non feci.

Bern.

D I E S VIII.

De Morte.

Mors est transitus à tempore ad æternitatem.

I.

Momentum mortis à tempore ad æternitatem nos perducit, nobisque ad statum æternitatis viam aperit: *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit: id est, si homo moritur in peccato, in omnem æternitatem infinite infelix est: Si lignum ad austrum ceciderit; id est, si homo in statu gratiæ moriatur, in omnem æternitatem infinite beatus est.* O momentum fatale, quod integram æternitatem amplecteris! o momentum fatale! momentum pro omni causa, & tempore decretorium! quàm parùm homines tui recordantur, & idcirco tam parùm se ad te parant: ideò tam modicam adhibent diligentiam ad arcendos terribiles effectus, quibus eos implicas, quique tanti sunt momenti, quanti felicitas, vel infelicitas æterna.

II. Ni:

Zeeli. 11. 3.

II. Nihil tam grande, nihil tanti ponderis est, quàm hoc momentum, quia nihil tam magnum, nec tanti nostrâ interest, quanti id, quod æternum est. Hoc solum esse debet scopus omnium nostrarum curarum, & in agendo solertiæ, timorum, & desideriorum nostrorum, tristitiæ, & gaudij nostri. Hoc unicè nos occupare debet: omnia reliqua, quantumcunque magna esse videantur, non nisi nugæ sunt, & puerorum crepundia: verbo, nihil. Cùm quis Beato Aloysio Gonzagæ de negotio quodam loqueretur; quid hoc, agebat, ad æternitatem confert? nihil. Idcirco id me non refert. Hoc asperum est; sed me ad æternitatem felicem promovet. Ah! quàm dulce hoc, quàm amœnum est! sed ab æternitate beata me impedit. Ah! quàm horrendum hoc mihi est! obscurus carcer ad felicem æternitatem me perducit; itaque regio eum throno præfero. Thronus ab illa me abducit; Itaque carcerem eligo. Sic cogitat, sic loquitur, qui fidem habet, qui Christianus est, id est, qui cogitationibus æternitatis plenus est. Quisnam igitur verus Christianus est? esse tu talis? & quisnam es, si talis non es?

III. Quemadmodum omnes lineæ alicujus circuli à peripheria tendunt ad illud

Augustus.

punctum, quod Centrum dicimus, sic omnia desideria, actiones, & consilia hominis tendere debent ad hoc temporis punctum, ad hoc fatale mortis momentum, e quo æterna salus pendet. Nihil igitur omitterendum, ad eam in tuto collocandam, remque eo modo agendam, ut in gratia, & amicitia Dei constituamur: nam si bona, sanitatem, quietem, honorem amissem, si omnia mala incurrissem, sed in mortis articulo in gratia constitutus essem, quid hæc omnia mihi officerent? hoc solum momentum resarcit omnia, meque omnibus incommodis reddit immunem. Si omnia mundi bona, omnium voluptatum illecebras, omnesque honorum titulos possedissem, si omnium mortalium felicissimus extitisssem; in hoc tamen ultimo vitæ puncto peccatum incurrerem, quid hæc omnia mihi prodesse? omnia, & quidem æternum perdididi; hoc unicum momentum omnia corrumpit. Itaque aliud in hoc mundo negotium mihi non incumbit, quam ut hoc momentum mihi proficuum, tutumque reddam: omnium proin oblitus aliorum, hujus unius memor ero.

Imitare praxin Beati Aloysij de Gonzaga, & super consilijs, quæ tibi suggeruntur, & rebus, quas agendas tibi proponis ipse, sæpius ex te quaere: Quid hoc ad Beatam æternitatem?

Ibit homo ad domum æternitatis suæ. Augustus.

Eccli. 12. 5.

A momento pender æternitas.

DIES IX.

De Pœnitentia.

Ea proportionem cum peccatis habere debet.

I.

Pœnitentia magnitudini, & gravitati ^{Sacrificium} peccatorum respondeat, necesse est. ^{Deo spiritus}
 Hæc, inquit Propheta, sacrificium quod ^{contribula-}
 dam est: verum sacrificium esse debet justit- ^{tus. Psal. 50.}
 tiæ, ut Deo acceptum esse mereatur. ^{19.} Ut ^{Tunc acce-}
 verò justitiæ sacrificium sit, proportionis ^{ptabis sacri-}
 normâ utendum inter magnitudinem pæ- ^{ficiium justia.}
 narum, & peccatorum. Offensæ leves, ^{ibid.}
 inquit S. Augustinus, levioribus pænis ex-
 piari possunt: gravibus verò graves debentur
 pænæ. Prioribus satisfit per preces;
 posteriores sarciri non possunt, nisi gemitibus
 frequentatis, lachrymis abundantibus,
 magnis eleemosynis, & jejunijs extraordi-
 narijs. Magnus peccator magnus sit
 pœnitens oportet. Agisne hunc in mo-
 dum tu, qui potens es in iniquitate? ut SS. ^{Psal. 51. 3.}

pa-